

ГЛАВА ОСМА.

За родове-ты и други правила връху
сѣществителны-ты имена

За родове на сѣществителны-ты.

(Del genere dei sostantivi.)

53. — Сѣществителны-ты въ Италианскій языкъ, кои-то ся окончавать на *a* уобщо сѣ отъ женскій родъ; на пр. *la chiesa* църква, *la casa* къща-та.

54. — Кои-то ся окончавать на *e* тыи сѣ или мъжскій или женскій родъ; съ тыя окончания: *me re ore nte* съ малко исключение повече-то сѣ отъ мъжскій родъ, като: *il rame* жьлта мѣдь, *il furore* бѣсъ, *l'ardire* смѣлость, *dente* зѣбъ, *ponte* мостъ и пр.

55. — Сѣществителны-ты съ окончание *i* повече принадлежать на женскій родъ, на пр. *la crisi* критика, *l'estasi* въсторгъ.

56. — Сѣществителны-ты съ окончание *o* всякога сѣ отъ мъжскій родъ на пр. *cavallo* конь, *capello* шляпка, *rixo* орисъ. и пр.

57. — Сѣществителны-ты съ окончание *u* принадлежать на женскій родъ, на пр. *la virtù* добродѣтель, *la gioventù* младость.

Образование на множ. число въ имена-та.

58. — Имена, кои-то въ единств. число ся окончавать на *o*, въ множ. число *o*-то промѣнявать на *i*, на пр. *il cavallo*, *i cavalli* и пр.